

АВТОРСЬКА ПЕРЕДМОВА

Персонажі та події в цьому романі вигадані. Утім, передісторія реальна, і я в боргу перед тими, хто щедро поділився зі мною її деталями. У кількох випадках я додавав те, що вважав за необхідне для посилення драматизму. Будь-які юридичні або фактичні помилки є виключно моїми.

Я глибоко вдячний Ф. Лі Бейлі, Мелвіну Беллі, Полу Карузо, Вільяму Гандлі, Люку МакКіссаку, Луїсу Найзеру, Джерому Шестаку та Пітеру Тафту за те, що вони поділилися своїм досвідом роботи в суді.

У Каліфорнії мені дуже допоміг шановний Метью Бірн, суддя окружного суду США.

У Нью-Йорку я висловлюю особливу подяку Філу Лешину, колишньому помічнику комісара зі зв'язків із громадськістю Департаменту виконання покарань Нью-Йорка, який супроводжував мене по острову Райкер, а також Пет Перрі, помічниці заступника начальника в'язниці на острові Райкер.

Юридичні поради і консультації Баррі Дастіна виявилися неоціненними.

Я вдячний Еліс Фішер за допомогу в пошуку матеріалів для цієї книги.

І, нарешті, дякую Кетрін Манро, яка понад десять разів упродовж майже трьох років терпляче і з радістю записувала і друкувала те, що починалося як тисячосторінковий рукопис.

СІДНІ ШЕЛДОН

КНИГА І

1

Нью-Йорк, 4 вересня 1969

Мисливці наближалися, готуючись вбивати.

Дві тисячі років тому в Римі змагання проходили б у Цирку Нерона або Колізеї, де ненажерливі леви переслідували б жертву на арені, вкритій кров'ю та піском, прагнучи розірвати її на шматки. Але це було цивілізоване двадцяте століття, і виставу влаштували у приміщенні кримінального суду в центрі Мангеттена, в залі судових засідань номер 16.

Замість Светонія¹ був судовий стенографіст, щоб зафіксувати подію для нащадків. Десятки представників преси й відвідувачів, яких привабили заголовки в щоденних газетах про судовий процес над вбивцею вишикувалися в чергу перед залом суду о сьомій годині ранку, щоб забезпечити собі місце.

Відповідач, Майкл Моретті – мовчазний вродливий чоловік віком близько тридцяти років – сидів на місці підсудного. Він був високим і худорлявим, а кутасте обличчя надавало йому суворого, дикого вигляду. У нього було чорне волосся, укладене за останньою модою, масивне підборіддя з несподіваною ямочкою і глибоко посаджені оливково-чорні очі. На ньому красувався сірий костюм індивідуального пошиття, світло-блакитна сорочка з темно-синьою шовковою краваткою і відполіровані,

¹ Гай Светоній Транквілл (бл. 75–160) – римський історик, письменник, науковець-енциклопедист, особистий секретар імператора Адріана, відомий як автор збірки біографій «Життя дванадцяти цезарів» – *тут і далі прим. перекладача*.

зшиті на замовлення черевики. Майкл Моретті сидів абсолютно незворушно, тільки очі невинно ковзали по залу.

Левом, який напав на нього, був Роберт Ді Сілва, завзятий прокурор округу Нью-Йорка, представник народу. Якщо Майкл Моретті уособлював спокій, то Роберт Ді Сілва – динамічний рух: він ішов по життю так, немов постійно запізнювався на зустріч на п'ять хвилин. Прокурор перебував у постійному русі, ніби боксуючи з невидимими супротивниками. Він був невисокого зросту, міцної статури, з абияк підстриженим сивим волоссям. Ді Сілва в молодості займався боксом, тому на його носі та обличчі залишилися шрами. Одного разу він убив людину на рингу і ніколи не шкодував про це. За роки, що минули відтоді, він так і не навчився співчувати.

Роберт Ді Сілва був надзвичайно амбітною людиною і пробився до своєї нинішньої посади, не маючи ні грошей, ні зв'язків, які б йому допомогли. Під час свого сходження він прикривався людиною цивілізованого слуги народу, але в глибині душі залишався вуличним хуліганом, людиною, яка не забуває і не пробає.

За інших обставин окружний прокурор Ді Сілва проігнорував би це судове засідання. У його розпорядженні великий штат, і будь-хто зі старших помічників міг би вести цю справу. Але Ді Сілва із самого початку вирішив, що справу Моретті вестиме особисто.

Майкл Моретті, чиє ім'я не сходило з перших газетних шпальт, був зятем Антоніо Ґранеллі, *capo di capi*¹, главою найбільшої з п'яти східних мафіозних родин. Антоніо Ґранеллі постарів, і на вулицях подекуди говорили, що Майкла Моретті готують на місце тестя. Моретті був причетний до десятків злочинів, від погромів до вбивств, але жоден окружний прокурор не зміг нічого довести. Було занадто багато посередників між Моретті та тими, хто виконував його накази. Сам Ді Сілва змарнував три роки, намагаючись зібрати докази проти Моретті. Аж раптом йому пощастило.

¹ *Capo di capi* (іт.) – бос босів сицилійської та американської мафії.

Камілло Стела, один із приспівників Моретті, був спійманий на вбивстві, скоєному під час пограбування. В обмін на своє життя Стела погодився «заспівати». Це була найпрекрасніша музика, яку коли-небудь чув Ді Сілва, – пісня, яка мала поставити наймогутнішу мафіозну родину сходу на коліна, відправити Майкла Моретті на електричний стілець, а Роберта Ді Сілву – в губернаторське крісло округу Олбані. Адже колишні губернатори штату Нью-Йорк Мартін Ван Бюрен, Гровер Клівленд, Тедді Рузвельт і Франклін Рузвельт потрапили до Білого дому. Ді Сілва мав намір наслідувати їхній приклад.

Час був ідеальний. Наступного року мали відбутися губернаторські вибори.

Ді Сілва зустрівся з найвпливовішим політичним босом штату. «Завдяки рекламі, яку ви отримаєте, вигравши цю справу, вас, безсумнівно, висунуть кандидатом, а потім оберуть губернатором, Боббі. Притисніть Моретті, і ви – наш кандидат.»

Роберт Ді Сілва не став ризикувати. Він підготував справу проти Моретті з особливою ретельністю. Змусив своїх помічників працювати, збираючи докази, уточнюючи всі деталі й відкриваючи шляхи до порятунку, якими міг би скористатися адвокат Моретті. Одна за одною кожна лазівка була закрита.

Відбір присяжних тривав майже два тижні, і окружний прокурор наполог на обранні шести «запасних шин» – альтернативних присяжних, – аби запобігти можливому зриву судового розгляду. У справах, де фігурували мафіозні боси, присяжні, як відомо, зникали, або з ними траплялися незрозумілі нещасні випадки зі смертельними наслідками. Ді Сілва подбав, щоб присяжних із самого початку ізолювали там, де ніхто не міг до них дістатися.

Ключем до справи проти Майкла Моретті був Камілло Стела, якому Ді Сілва забезпечив надійний захист. Окружний прокурор чудово пам'ятав приклад Ейба Рілза на прізвисько Крутий Малюк, свідка прокуратури, який «видав» з вікна шостого поверху готелю «Хаф Мун» на Коні-Айленді, коли його охороняли пів дюжини поліцейських. Роберт Ді Сілва особисто підби-